

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Johan Nordahl Bruuns Amindelse

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Johan Nordahl Bruuns Amindelse", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_10-intro-shoot-idm95.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Brun og Grundtvig

Inden Nordal Bruns død var Grundtvigs holdning til ham ikke entydig. I *Verdenskrøniken* 1812 omtalte Grundtvig ham f.eks. rosede blandt de "nordiske og kristelige i Sind" og fremhævede *Einer Tambeskielver*, men kritiserede samtidig, at "kun i Kirken, hvor han lod Bibelen raade for hans Aand som for hans Tordenrøst, blev han kristelig Digter" (Grundtvig 1812, s. 335). I 1814 var Brun en af de indflydelsesrige biskopper, Grundtvig tilegnede lærebogen *En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand*, der var præget af en bibeltro og forkyndende tendens. Grundtvigs teologiske meningsfæller nærrede veneration over for den ældre biskop, og i et privat brev til en af sine norske venner kalder Grundtvig ham for "Fader i Christo" (31. oktober 1814, i *Breve 1924-1926*, bind 1, s. 268).

Agtelsen mellem Grundtvig og biskop Brun var gensidig. Det underbygges af en efter alt at dømme sparsom brevveksling, der må have været deres eneste personlige kontakt. Selv om de langt fra var enige i alt, var de enige i det vigtigste, nemlig kampen for en gammeldags luthersk og bibeltro kristendomsforståelse imod det tidlige 1800-tals fremtrædende rationalistiske kristendomssyn. I et brev dateret på sin 70 års fødselsdag den 21. marts 1815 skrev Brun bl.a. følgende til Grundtvig:

leg, i Dag 70 Aar, har længe bemærket Dem, unge Broder! med Glæde. [...] Vel er og bliver leg ikke eenig med Dem i meget og mangt om Nationers relative Værd, om Oldtidens Helte, om den profane Histories Karakteristik; Men det er kun Meeninger uden synderlig Indflydelse paa Menneske-Slægtens Vee og Vel. Men vi ere saare eenige i at troe Sandhed til Salighed, Bibel-Religion, Forsonings Læren &c. [dvs. et cetera] og i at prædikke dem med Varme uden at bøye os for den kolde Modens Tone. Altsaa vandre vi paa een Vei, til eet Maal, Og samles med Guds Naades Biestand der, hvor vi skulle blive eenige i Alt og see de mindste Hiul bag fra i det store Uhr, hvorpaa vi her i det høyeste kun saae Time- og Minut Viisers Bevægelse (Topsøe-Jensen 1948-1950, s. 509 f.).